

Ebenezer Erskine

Het koninkrijk van God binnen de ziel van de mensen

(1^e preek)

Luk. 17 vs 21 - Want ziet het koninkrijk Gods is binnen ulieden

De gelegenheid waarbij deze woorden gesproken werden was een vraag van de Farizeeën, (vers 20) "wanneer het koninkrijk Gods zou komen." Zij hadden een slecht begrip, dat de Messias een tijdelijk koninkrijk zou oprichten, dat Hij hun volk van het Romeinse juk zou verlossen, de grootheid van hun Sanhedrin zou vermeederen, en de leden daarvan tot de adelstand verheffen, zijn landslieden tot zijn lijfwacht, en alle volkeren van de wereld tot zijn vazallen en schatplichtigen zou maken. Dit was het vleselijk begrip, dat zij zich vormden van het koninkrijk van de Messias, en zij wilden graag weten, wanneer die gelukkige tijd zou beginnen.

Op deze vraag van hen antwoordt Christus in vers 20, 21, waar Hij hun nieuwsgierigheid, wat de tijd van het koninkrijk van de Messias betreft, onbevredigd laat, en hun verkeerd begrip over de natuur daarvan tracht weg te nemen, door hun bekend te maken

1^e Dat het koninkrijk van de Messias in stilheid zou ingaan, zonder wereldlijke pracht en luister, welke bij God maar weinig geacht waren. "Het koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat." Wanneer Vorst Messias in de wereld komt, zullen de mensen niet, evenals die van Athene, die zich onledig hielden met wat nieuws te horen en te zeggen, van hem zeggen: *Ziet, hier is Hij! Of, ziet daar is Hij!* Het zal met Hem niet zijn als met een vorst, die met zijn hofhouding zijn gebied van plaats tot plaats doortrekt, waarover een ieder de mond roert en praat, zeggende: De koning is in deze, of, in die plaats. Christus doet de Farizeeën weten, dat hun verwachting slechts inbeelding en bedrog was, zolang zij zulke gedachten koesterden aangaande de Messias en Zijn koninkrijk.

2^e Hij maakt hun bekend, dat het rijk en de regering van de Messias voornamelijk zouden worden gevestigd in het hart en de ziel, waar geen vorst behalve Hij, kan regeren; "Want ziet het koninkrijk Gods is binnen ulieden." Hierin zijn twee of drie dingen aan te merken:

1. De benaming, die aan het koninkrijk van de Messias wordt gegeven; het wordt het koninkrijk Gods genoemd. Christus wezenlijk aangemerkt is God, evengeliek en even-eeuwig met de Vader; en gelijk Hij en de Vader Dezelfde zijn in Wezen, evengeliek in macht en heerlijkheid, zo hebben zij ook een en hetzelfde koninkrijk, dat over alles heerst. Als Middelaar is Hij de Vader Zijn Onderkoning, en was Zijn voornaamste werk in deze wereld zondaren van het geslacht van Adam terug te brengen tot hun trouw aan God, uit welke zij door de verleiding van de duivel, de god van deze eeuw, waren uitgevallen, die hen tot een verbintenis met hem, tegen God, had overgehaald.

2. Dan hebben wij hier de zetel van dit koninkrijk Gods: Het is binnen ulieden. De kanttekening geeft deze lezing: "Het koninkrijk Gods is onder ulieden", en dan is de mening, alsof Hij gezegd had: "Gij vraagt naar het koninkrijk van de Messias, en u merkt niet, dat de oprichting daarvan reeds begonnen is vanaf het begin van de bediening van Johannes de Doper, die u gewaarschuwd heeft, dat het koninkrijk Gods nabij gekomen is; en nu is het reeds begonnen. Het Evangelie wordt gepredikt; de waarheid daarvan wordt door wonderen bevestigd; de Messias is reeds onder u, en er zijn menigten, die reeds in Hem geloven, en nochtans merkt u dat alles niet."
3. Doch hoewel deze zin van de woorden zowel overeenkomstig de grondtaal als het verband is, zal ik toch nu de lezing van onze overzetting volgen: "het koninkrijk Gods is binnen ulieden"; die ook met de grondtaal overeenstemt, en dan is de mening, alsof Hij zeide: "Gij droomt dwaas van een tijdelijk koninkrijk van de Messias, zoals dat van de koninkrijken van de aarde, maar gij vergist u. Mijn koninkrijk is van geestelijke aard, en het is de heerlijkheid van Mijn bediening, dat Ik niet zozeer over de lichamen en de uitwendige vrijheden, als wel over de harten en gewetens van de mensen regeer. De hoofdtrouwen van Mijn koninkrijk is in de ziel, het edelste deel van de mens."

Verder hebben wij hier het gewicht van deze zaak, in het woordje "ziet", alsof Hij zeide: "Uw dwaling, ten opzichte van het koninkrijk van de Messias, is van een gevaarlijke strekking en zal, indien u er in volhardt, zeker uitlopen op uw verwerping van de ware Messias, en de ondergang van de ganse Joodse kerk en natie. Let daarom op hetgeen Ik zeg aangaande de geestelijkheid van Mijn koninkrijk, als een zaak van het uiterste belang: 'Want ziet, het koninkrijk Gods is binnen ulieden.' Als Ik niet, door de kracht van Mijn genade en van Mijn Geest, in uw harten regeer, kan Mijn bediening u geen goed doen."

De leer, die ik zal behandelen is deze: *"Dat het koninkrijk van Christus in deze wereld van geestelijke aard is, en voornamelijk zetelt in het hart en de ziel binnen de mens: "Het koninkrijk Gods is binnen ulieden."*

Christus verklaart dit ook, wanneer Hij voor de rechterstoel van Pilatus staat om ter dood veroordeeld te worden: Jezus antwoordde: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld; indien Mijn koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik de Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn koninkrijk niet van hier." Alsof Hij zeide: "Gij hebt geen reden de minste achterdocht te koesteren omtrent Mijn koninkrijk en Mijn regering, alsof daarin de minste strekking was om de regering van de keizer te benadelen of te verstoren, want het is geheel en al geestelijk, het staat in betrekking tot de harten en de zielen van de mensenkinderen, om hen terug te brengen tot de gehoorzaamheid en de plicht, die zij zowel God als elkaar verschuldigd zijn." Dienovereenkomstig zien wij de ganse Schrift door, dat Hij met het hart of de inwendige mens te doen heeft: (Psalm 51:8) "Ziet, Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgen maakt Gij mij wijsheid bekend." "Mijn zoon", zegt Salomo, "geef mij uw hart." Hij staat aan de deur van het hart en Hij klopt. Het zijn de eeuwige deuren van het hart, die met zoveel plechtigheid worden opgeroepen, dat zij voor hem zullen opgeheven worden: (Psalm 24:7) "Heft uw hoofden op, u poorten, en verheft u, u eeuwige deuren; opdat de Koning der ere inga." Doch ik zal mij nu niet langer ophouden met de bevestiging van zo'n duidelijke waarheid. Het zal verder duidelijk blijken in de verhandeling van de leer, welke ik, onder goddelijke bijstand, in de volgende orde zal trachten te verhandelen.

- I. Ik zal eerst de staat en de regering van het hart onderzoeken, voordat het koninkrijk Gods daar wordt opgericht.
- II. Ik zal verder enig onderzoek doen naar de natuur van dit koninkrijk Gods, waarvan gezegd wordt, dat het binnen ons is.

- III. Waarom het een koninkrijk, en wel het koninkrijk Gods genoemd wordt.
- IV. Hoe en op welke wijze dit koninkrijk wordt opgericht.
- V. Enige hoedanigheden van dit koninkrijk Gods opnoemen.
- VI. Hoeveel beter de zaken van binnen er uitzien, wanneer het koninkrijk Gods opgericht is.
- VII. Om tenslotte van het geheel enige toepassing te maken.

I. Wij zullen dus eerst onderzoek doen naar de droevige staat van de ziel, of van de inwendige mens, voordat het koninkrijk Gods door de kracht van de goddelijke genade wordt opgericht.

In het algemeen dan moet u weten, dat onze harten, voordat het koninkrijk Gods binnen ons komt, als een kooi van onrein gevogelte zijn. Ik zal u over enkele van die droevige gasten spreken, die binnendeurs zijn, voordat het koninkrijk Gods in het hart wordt opgericht.

- (1) De duivel is daarbinnen. Hij regeert en "werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid" (Ef. 2:2). Hij zit daar als opperbevelhebber, en hij zegt tot de ene begeerlijkheid: Ga, en zij gaat, en tot de andere: Kom, en zij komt, om hem dienst te doen en zijn belang in de wereld te bevorderen. Wanneer sommigen door hun naasten beledigd worden en daarover in drift ontsteken, zijn zij er vlug bij, om te zeggen, dat de duivel in zo iemand is. Hoewel zo'n manier van spreken weinig vrees Gods ontdekt, nochtans is het van elk onbekeerd mens een zekere waarheid, dat de duivel wezenlijk in hem is: hij heerst en regeert in de kinderen der ongehoorzaamheid. Het is zijn munt en smidse, waar hij al zijn werktuigen bouwt tot ontering van God in deze zichtbare wereld. Daarom wordt van hem, die de zonde doet, gezegd, dat hij uit de duivel is. Ze zijn zijn kinderen, zijn kroost, het zaad van de oude slang. Christus zegt tot de Joden: "Gij zijt uit de vader de duivel; u doet de werken uws vaders, en wilt de begeerten uws vaders doen."
- (2) De wereld en haar ijdelheden zijn daarbinnen, voordat het koninkrijk Gods daarbinnen is. Salomo zegt van de natuurlijke mens, wiens deel in dit leven is: (Pred. 3:11) "ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd"; dat is, God geeft in Zijn rechtvaardig oordeel de mensen over aan hun vleselijk en aardse genegenheden, zodat de vloek van de oude slang hen aankleeft: (Gen. 3:14) "Op uw buik zult u gaan, en stof zult u eten." De mens is vleselijk, de Geest niet hebbende, maar de geest van deze wereld, hetwelk hem op het stof van de aarde doet kruipen, zich voedende met as, dat een waar vergif is voor zijn ziel; "want het bedenken des vleses is de dood" (Rom. 8:6).
- (3) Al het bederf van een verdorven natuur is daarbinnen; al het gedichtsel van de gedachten van het hart is ten allen dage alleen boos. Goddeloosheid, ja dodelijke goddeloosheid is in het hart, voordat het koninkrijk Gods daar wordt opgericht. Godloochening huisvest daar; want "de dwaas zegt in zijn hart: er is geen God." Daar huisvest vijandschap tegen God: "Het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet." Hoogmoed is daarbinnen; dat is het vergif van de oude slang waarmee hij onze natuur heeft vergiftigd: "De goddeloze, door de hoogheid zijns harten, vraagt niet naar God" (Eng. Overz. van Psalm 10:4). Wat anders dan de hoogmoed van zijn hart houdt de zondaren terug van zich aan de gerechtigheid van Christus te onderwerpen, en doet hen, met de Joden, zoeken hun eigen gerechtigheid op te richten? Wat anders dan de hoogheid van het hart maakt, dat de zondaar, evenals die van Laodicéa zich inbeeldt, dat hij "rijk, en verrijkt is, en geens dings gebrek heeft?" Wat is het anders dan hoogmoed, wat hem tot God doet zeggen: "Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust. Wat is de Almachtige, dat wij hem zouden dienen? (Job. 21:14,15). Wij zijn heren, wij zullen niet meer tot u komen." Het ongelooft, dat God tot een leugenaar maakt, heerst daarbinnen in zijn volle kracht, voordat het koninkrijk Gods wordt opgericht. O. wat is die waarschuwing nodig: (Hebr. 3:12) "Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos en ongelovig hart, om af te wijken van de

levende God." Het is wegens het algemene overwicht, dat de zonde van ongelooft over de zondaren heeft, die onder het Evangelie leven, dat die klacht zo dikwijls wordt herhaald: "Wie heeft onze prediking geloofd?" De duisternis van helse onkunde is daarbinnen; van nature zijn wij "vervreemd van het leven Gods, door de onwetendheid, die in ons is."

Om de bijzonderheden over dit punt niet te vermenigvuldigen; het hart is, naar Christus ons onderricht, de bron van alle boosheid, die over de ganse aarde wordt uitgevoerd; "want van binnen uit het hart des mensen komen voort, kwade gedachten, overspelen, hoererijen doodslagen, dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog ontuchtigheid, boos oog, lastering, hovaardij, onverstand. Al deze boze dingen komen voort van binnen" (Mark. 7:21,22,23). Het werkt eerst in het hart, voordat het in het leven wordt uitgewerkt. Vandaar die vermaning aan Jeruzalem, die iedereen op zichzelf mag toepassen: "Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem, opdat gij behouden wordt: hoelang zult gij de gedachten van uw ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten?"

Zo heb ik u een kort overzicht gegeven van hetgeen binnendeurs is, voordat het koninkrijk Gods binnen ons komt.

II. Het *tweede* punt is, aan te tonen, wat dit koninkrijk Gods is, dat Hij opricht in het hart van de mensen, dat van nature zo vol van boosheid is.

Tot recht verstand hiervan moet u weten, dat God vierderlei koninkrijk heeft: Zijn koninkrijk van de natuur, Zijn koninkrijk van de voorzienigheid, Zijn koninkrijk van de genade hier, en Zijn koninkrijk van de heerlijkheid hiernamaals.

1^e Zijn koninkrijk van de natuur. Toen God deze wereld en alle schepselen, die daarin zijn, een aanzijn gaf, gaf Hij hun zekere wetten, volgens welke zij geregeerd zouden worden tot die einden, die Hij beoogde in hun een aanzijn te geven. Zo heeft Hij, als de God van de natuur, de hemellichten, de zon, de maan en de sterren wetten gegeven, volgens welke zij zich in hun jaarlijkse en dagelijkse loop bewegen. Door dezelfde natuurwetten worden het gevogelte van de hemel, de dieren van het veld, de vissen van de zee, en al wat de paden van de zeeën doorwandelt, met even grote orde en regelmatigheid overeenkomstig hun eigenlijke einden geleid, alsof zij redelijke schepselen waren. Door deze wetten van de God van de natuur nemen zaaiing en oogst, zomer en winter dag en nacht, hun gezette tijden waar. Dit wordt Gods koninkrijk van de natuur genoemd.

2^e Zijn koninkrijk van de voorzienigheid. Daardoor schraagt en bestuurt Hij al Zijn schepselen, en al hun handelingen, welke Hij alle dienstbaar maakt tot Zijn Eigen heerlijk doeleinde. Hier is Zijn regering niet zo gebonden aan de wetten van de natuur, of Hij kan die altijd verhinderen wanneer het hem behaagt. Hij kan de orde van de natuur ondersteboven keren, en Zijn schepselen weerhouden en een tegenbevel geven, zodat zij hun natuurlijke loop niet volgen. Zo deed Hij in de dagen van Jozua de zon stilstaan, en Hij deed haar in de dagen van Hiskia terug gaan; Hij bedwong het vuur, dat het de drie jongelingen niet verteerde, en de leeuwen, dat zij Daniël niet verscheurden, Hij deed de wateren van de Rode zee op een hoop staan, totdat Israël er doorgegaan was, en Hij maakte, dat de wateren van de Jordaan terugvloeiden. Er is geen schepsel, dat niet onder het bevel van Zijn voorzienig bestuur en koninkrijk is. Dit Zijn koninkrijk "heerst over alles wat in de hemel, en op de aarde, en onder de aarde is"; engelen, mensen en duivels, en alle schepselen, die boven of beneden zijn, doen Zijn welbehagen.

3^e Dan is er het koninkrijk van Zijn genade, waar Hij Zijn genadetroon opricht, en de rijkdommen van Zijn genade en liefde onder de kinderen van de mensen tentoonspreidt; dat is de strijdende Kerk.

4° Zijn koninkrijk van de heerlijkheid, of de triomferende Kerk in de hemel, waar Hij tot in alle eeuwigheid over heiligen en engelen regeert.

Over dit derde koninkrijk, het koninkrijk van Zijn genade, zal ik nu spreken. Gods koninkrijk van de genade in deze wereld is verdeeld in een zichtbaar en een onzichtbaar koninkrijk.

1. Gods zichtbaar koninkrijk van de genade is, of, algemeen, bestaande uit allen in de wereld, die een betrouwbare belijdenis van het geloof in Christus, en van onderwerping aan Hem, als hun Rechter, Koning en Wetgever hebben, of, het is meer bijzonder, bestaande uit een gemeenschap van mensen, die in een natie, of in een provincie, in een streek, of ook in een gezin, (want wij lezen van de gemeente Gods in een huis of gezin) de naam van Christus belijden.

2. Dan moeten wij verder opmerken, dat het onzichtbaar koninkrijk Gods alleen uit ware gelovigen bestaat, die aan de Heere Jezus, als hun Profeet, Priester en Koning, verbonden zijn, niet alleen door de band van een uiterlijke belijdenis, doch door een inwendig deelhebben aan Zijn Geest van het geloof. Dit onzichtbaar koninkrijk bestaat alleen uit gelovigen, en die worden Zijn onzichtbare Kerk of koninkrijk genoemd, omdat Zijn regering voornamelijk zetelt in de verborgen mens van het hart, welke niet duidelijk zichtbaar is door onderzoek en waarneming met het oog, doch alleen in zoverre de vruchten van Zijn inwendige regering zich naar buiten in het leven en de wandel openbaren; daarom zegt Christus hier: "Het koninkrijk Gods is binnen ulieden." Ik versta daardoor het werk van de genade in het hart van een zondaar, waardoor alle vermogens van ziel en lichaam, die van nature tegen God in opstand waren, in een nieuwe vorm en in onderwerping aan God gebracht worden. De duisterheid van het verstand is geweken voor het licht van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus; de weerspanning van de wil heeft zich onderworpen aan de wil van God in genade, gebod en voorzienigheid; de genegenheden, die onder duizend ijdelheden verstrooid waren, vestigen zich op God in Christus als haar eigen en uiterste Voorwerp.

Nu, dit koninkrijk binnen de ziel wordt ons in de Schrift door de Geest Gods op verscheidene wijzen beschreven. Ik zal enkele van deze schriftuurlijke benamingen noemen, omdat wij geen recht begrip van goddelijke en bovennatuurlijke dingen kunnen hebben, tenzij wij onze bevattingen regelen naar de openbaring van het woord.

(1.) Het wordt soms een "wederom geboren worden" genoemd: (Joh. 3:3) "Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet ingaan." Dit was zo'n verborgenheid voor Nicodemus, dat hij, hoewel hij een leraar Israëls was, zeide: "Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijns moeders buik ingaan, en geboren worden?" Gelijk in de natuurlijke geboorte het kind uit de duistere cel van de buik van zijn moeder, met vele weeën en arbeid, wordt voortgebracht in deze ruime en lichte wereld; zo ook wordt de zondaar in de wedergeboorte uit de duistere kerker van de natuur, waar hij nooit de zon aanschouwde, in een wereld van genade overgebracht, waar de Heere zijn eeuwig Licht is. Dit kan niet worden verwezenlijkt, zonder dat de verdorven natuur geweld wordt aangedaan, hetwelk meestal geweldige weeën en smarten veroorzaakt, als die van een barende vrouw.

(2.) Soms wordt het een nieuwe schepping genoemd: (2 Kor. 5:17) "Zo dan indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. Onze natuur is door de val zo ellendig bedorven, dat God, wanneer Hij Zijn koninkrijk binnen ons komt oprichten, geen tevoren bestaande stof vindt, waaruit Hij het formeert. Daarom moet, in de oprichting van Zijn koninkrijk in de ziel, dezelfde

scheppende kracht tewerkgesteld worden, die gebruikt werd in het formeren van de hemelen en in het leggen van de grondvesten van de aarde.

- (3.) Soms wordt het uitgedrukt door een vrijlaten van de gevangene uit zijn dienstbaarheid en gevangenis waarin hij was opgesloten: (Jes. 61:1) "Hij heeft mij gezonden om de gevangenen vrijheid uit te roepen, en de gebondenen opening der gevangenis." De zondaar wordt door de satan gevangen geleid naar zijn wil. Hij heeft de arme ziel met koorden en banden van ongerechtigheid omwonden, en houdt hem in een kerker van duisternis opgesloten, zodat hij zijn zonde en slavernij niet kan zien, noch een weg van ontkoming. Wanneer nu Christus, de overste Leidsman van de zaligheid, komt om door Zijn Woord en Geest het koninkrijk Gods in de ziel op te richten, verbreekt Hij de boeien van de gevangenschap, en Hij zegt tot de gebondenen: Gaat uit; tot die, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn. En wanneer de Zoon hen aldus vrijmaakt, dan zijn zij waarlijk vrij, uitverkoren tot de heerlijke vrijheid van de kinderen Gods.
- (4.) Het wordt een openbaring van Christus in de ziel genoemd: (Gal. 1:15,16) "Het heeft Gode behaagd Zijn Zoon in mij te openbaren." Het voorhangsel en het deksel van het aangezicht is gescheurd en wordt weggenomen, en het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus schijnt in het hart, waardoor de mens, die eertijds duisternis was, licht in de Heere wordt. In dit licht des Heeren ziet de mens, die blind was, nu klaar het licht, zodat hij met verwondering alles ziet wat het Woord openbaart; in het bijzonder verwondert hij zich over de heerlijkheid van de Persoon van Christus en het werk, dat Hij op Zich genomen heeft te doen, zeggende: "Buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees." Hij verwondert zich over de heerlijkheid van de goddelijke eigenschappen en volmaaktheden, die in Zijn Persoon en zijn werk worden tentoongespreid, zeggende: "Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid, want Hij heeft lust aan goedertierenheid."
- (5.) Het wordt een aanhangen van de Heere genoemd: (1 Kor. 6:17) "Die de Heere aanhangt is één geest met hem." De mens begint nu Christus vast te houden als een nieuw Hoofd van invloed en regering. Hij laat de eerste Adam als een verbondshoofd los en hij sterft aan alle verwachting van leven en gerechtigheid uit het verbond van Adam; hij heeft nu een betere Man. Hij laat de duivel, het oude hoofd van afval en opstand, als zijn hoofd en regeerder los, en hangt de Heere Jezus als zijn Hoofd aan, en houdt hem vast als "een Hoofd uit Wie hem als door samenvoegselen en samenbindenden zijn voedsel wordt toegediend, waardoor hij opwast met goddelijke wasdom" (Kol. 2:19).
- (6.) Het wordt soms een opstanding genoemd. De zondaar is dood door de misdaden en de zonden, en ziet, hij riekt, zoals van Lazarus geschreven staat. Hij is geheel verrot in het graf van de zonde. "Van de voetzool af, tot het hoofd toe, is er niets geheels aan hem, maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn." Hij heeft geen beginsel des levens; doch wanneer God Zijn koninkrijk binnen hem komt oprichten, komt de Geest des levens, die in Christus Jezus is, in hem en doet hem deelhebben aan de eerste opstanding; de dorre beenderen worden levend door het blazen van de vier winden van de invloeden van de Heilige Geest.
- (7.) Het wordt soms Gods maaksel genoemd: (Ef. 2:10) "Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken"; ook wordt het een goed werk genoemd: (Fil. 1:6) "Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, zal dat voleindigen tot op de dag van Jezus"

Christus." De oprichting van dit geestelijk koninkrijk in de ziel is Gods werk, het draagt het stempel van God op zich, en het is een goed werk, omdat het een werk is waardoor wat door de val van Adam verwoest is weer hersteld wordt; het beeld van God wordt hersteld.

(8.) Nog vele andere namen worden in de Schrift aan dit koninkrijk Gods in de ziel gegeven. Zo wordt het een "aan de wet gestorven zijn", en een "met Christus getrouwd zijn" genoemd. Soms wordt het een "getrokken zijn met mensen zelen en touwen van de liefde" genoemd; soms de doop met de Heilige Geest; soms een "openen van de ogen van de blinden, en een bekeren van de duisternis tot het licht"; soms een "zaliggemaakt zijn, en geroepen"; met een "heilige roeping" soms een "openen van het hart", een opheffen van de eeuwige poorten voor Christus, en soms "een besnijdenis van het hart om de Heere lief te hebben." Zo zijn er deze en nog vele andere schriftuurlijke benamingen voor, en hier in onze tekst wordt het "het koninkrijk Gods binnen een mens" genoemd. Dit leidt mij tot

III. Ons *derde* punt, hetwelk was, dat wij zullen onderzoeken waarom dit koninkrijk van de genade in het hart een koninkrijk, en wel het koninkrijk Gods genoemd wordt.

1^e U weet, dat de Koning Zijn woning in Zijn koninkrijk heeft.

Zo is ook het vernieuwde hart de woonplaats van "de eeuwige, onsterfelijke en onzienlijke Koning, de alleen wijze God." (Jes. 57:15) "Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden." De begenadigde ziel wordt op Christus gebouwd tot "een woonstede Gods in de Geest." "Ik zal in het midden van hen wonen, en Ik zal in het midden van hen wandelen, zegt de Heere." De uitdrukking is verbazend, zij geeft een vaste woonplaats te kennen, en dat met wonderlijk vermaak en voldoening.

2^e Een koninkrijk heeft zijn wetten volgens welke het geregeerd wordt.

Zo ook is de wet van God in het hart van de gelovige vastgesteld: (Jer. 31:33) "Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven." Zo wordt van de oprechte gezegd: (Psalm 37:31) "De wet zijns Gods is in zijn hart; zijn gangen zullen niet slijben." De genade van God onderwijst of leidt de mensen niet tot een wetteloze vrijheid in de zonde, neen, maar "zij onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld." Wel is het mogelijk, dat de leer van de genade, die in het hoofd drijft, mensen van verdorven harten, door hun verkeerde begrippen van de genade van God, doet redeneren zoals sommigen dat in de dagen van de apostel deden: "Laat ons zondigen, opdat de genade te meerder worde." Doch wanneer de genade van God in het hart is bevestigd leert zij alle goddeloosheid te verzaken. En hoe onderwijst zij dat? Hoe anders, dan door de wet van God in het hart in te griffen, of door het hart in die vorm van heiligheid te werpen, die de wet Gods vereist, en dan heeft die mens "een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens." Dan een afschrift van de wet van binnen hebbende wordt gehoorzaamheid aan de wet in de uitwendige wandel zijn element, zodat "hij zich verheugt en gerechtigheid werkt, en de Heere gedenkt in zijn wegen; mijn ziel is verbroken vanwege het verlangen naar Uw oordelen te aller tijd" (Psalm 119:20).

3^e Een Koninkrijk heeft zijn gerechtshoven waar over recht en onrecht wordt beslist.

Zo is een gerechtshof gevestigd in het geestelijk koninkrijk, dat van binnen is opgericht: ik meen het hof, dat door het geweten onderricht wordt en onderzoek doet. De wet Gods, door de eeuwige Geest in het hart geschreven zijnde, wordt door het geweten, Gods plaatsvervanger, gelezen en verstaan, en die beschuldigt of spreekt vrij, naarmate de werkingen overeenkomen of

niet overeenstemmen met de wet van God, die Hij als een regel van gehoorzaamheid heeft gegeven. Wel wordt er soms iets dergelijks in de Heidenen, en in mensen, die nog in de natuurstaat zijn, gevonden, zoals wij zien kunnen in Rom. 2:12-15; doch wanneer het koninkrijk Gods in de ziel wordt opgericht, reinigt de grote Heere van het hof haar van dode werken, waardoor zij bevlekt en verstompt is; Hij steunt het gezag van Zijn plaatsvervanger, hernieuwt zijn lastbrief, en gebiedt, dat elke werking van het hart nauwkeurig voor zijn rechtbank zal onderzocht en beproefd worden, verklarende, dat wat het geweten, volgens zijn wet, op aarde bindt in de hemel gebonden zal zijn, en dat wat zij op aarde goedkeurt in de hemel goedgekeurd wordt. Vandaar is die teerheid van hart en leven, welke gevonden wordt onder hen, die zichzelf waarlijk oefenen tot godzaligheid, die door de wereld worden uitgelachen, omdat zij zo onnodig precies, en zonderling, en wat niet al, zijn; die het vreemd achten, als u niet meeloopt tot dezelfde uitgieting van de overdadigheid, en u lasteren. De zaak is deze; die mens is bevreesd, dat hij, als hij wandelt zoals anderen doen, de wet van God, die hij in zijn hart gewaar wordt, zal overtreden, en zo voor de rechtbank van zijn geweten zal worden gedagvaard en veroordeeld, en dan het vonnis in de hemel door de Heere van het geweten zal worden bekrachtigd. Voordat hij het gevaar wil lopen van een veroordelend geweten en een fronsend God, zou hij liever willen, dat de hele wereld hem donker aanzag en haar oog van hem afwendde, want hij weet wel, dat de glimlachen van de wereld en haar vrolijkheid en pret hem weinig van dienst zullen zijn, wanneer hij onder de beschuldigingen van een ontwaakt geweten en de verschrikking van een toornig God verkeert, Keuren echter God en Zijn plaatsbekleder zijn weg goed, dan kan hij zich verblijden in verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, en alle uitwendige ellende, en met Paulus zeggen: "Want onze roem is deze, namelijk het getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleeselijk wijsheid, maar in de genade van God in de wereld verkeerd hebben,"

4° Een koninkrijk heeft zijn schatkamer of schatkist. Wij horen dikwijls van de openbare schatten van de Koning.

Zo heeft dit geestelijk koninkrijk Gods, dat van binnen is, zijn schathuis; met dit verschil, dat andere koninkrijken hun schatkamers binnen de grenzen van het koninkrijk hebben, terwijl het schathuis van dit onzichtbaar koninkrijk daarbuiten ligt, namelijk, in Christus, Die het Hoofd van het koninkrijk is: "Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou" (Col 1:19); "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade" (Joh. 1:16) Hierin is een van de voornaamste verschillen gelegen tussen Gods weg met Adam in de staat van de rechtheid, onder een werkverbond, en Zijn weg met de gelovigen onder een genadeverbond. God gaf de ganse kudde in de hand van Adam, met een belofte van het leven als hij er een goed gebruik van maakte, en een bedreiging van de dood en het eeuwig verderf, indien hij haar verloor; doch in het verbond der genade vertrouwt God de kudde niet aan een mens toe, maar Hij stelt haar in de hand van Christus, als het nieuwe verbond, en Hij doet de belofte van het leven niet rechtstreeks aan ons, maar aan hem, en aan allen, die Hem door een geloof van zijn eigen werking omhelzen; want "dit is het getuigenis, namelijk, dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft, en ditzelve leven is in Zijn Zoon. Die de Zoon heeft, die heeft het leven; die de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet" (1 Joh. 5:11,12).

5° Een koninkrijk heeft gewoonlijk zijn vijanden, zowel buitenlandse als binnenlandse, met welke het oorlog voert,

Evenzo is het met het koninkrijk Gods, dat door de kracht van de genade van God in het hart is opgericht. Het heeft vreemde vijanden met welke het voortdurend in strijd is gewikkeld. De duivel, de God van deze eeuw en alle zijn hulpbenden: "de begeerlijkheid van het vlees, de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens", zijn voortdurend onder de wapenen om

het te verwoesten. Daarom zegt de apostel: "Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht." Verder is dit koninkrijk ook in oorlog met de binnenlandse vijand van de inwonende zonde, overblijvende godloochening, overblijvende vijandschap, ongeloof, hoogmoed, vleselijkheid, geveinsdheid; deze alle liggen op de loer in de schuilhoeken van de ziel, op iedere gelegenheid wachtende, om het in de hand van de duivel en van de wereld van buiten te verraden. Daarom is de arme gelovige verplicht zijn hart met alle naarstigheid te bewaren. Menige hete strijd voert de genade van God van binnen met de inwonende verdorvenheid, waarvan niemand ter wereld iets weet: "Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees: en deze staan tegen elkaar, alzo, dat gij niet doet hetgeen gij wilde." Dit deed de apostel Paulus uitroepen: "Ik zie een wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?"

6° Een koninkrijk heeft zijn oorlogsmagazijnen. Zo lezen wij van Davids toren in het koninkrijk van Israël, die gebouwd was tot ophanging van wapentuig, daar duizend rondassen aan hingen, allemaal zijnde schilden van de helden.

Zo heeft ook dit koninkrijk van de genade van binnen zijn wapenhuis, waaruit het voorzien wordt van wapenen en van alles wat nodig is om krijg te voeren tegen de satan, de wereld, en de inwonende verdorvenheid. Het wapenhuis van dit koninkrijk is het Woord van God. Wij lezen in Ef. 6:11 van de gehele wapenrusting Gods, opdat wij kunnen staan tegen de listige omleidingen van de duivel. Daar wordt ons voorgeschreven (vers 14). dat wij onze lendenen moeten omgord hebben met de waarheid Gods eigen gordel, want "de waarheid is de gordel Zijner lendenen"; de gerechtigheid van Christus, die ons in het Woord geopenbaard is moet ons borstwapen zijn, om ons te verdedigen tegen al de beschuldigingen van de duivel, de wereld, of een beschuldigend geweten. Onze voeten (vers 15) moeten geschoeid zijn met het Evangelie des vredes, dat ons toebereidt tegen de ruwe en doornige paden welke wij moeten bewandelen in het volgen van het Lam, waar het ook heengaat. (vers 16) Het geloof, vol van geloof in het Woord, is een schild, dat de ziel beschermt tegen al de vurige pijlen des satans. De hoop van de zaligheid (vers 17) en van de onsterfelijkheid, in het Evangelie aan het licht gebracht, is een helm, die het hoofd beschermt tegen al de stormvlagen van verzoeking, waarmee de duivel en de wereld ons verzoeken; en het woord Gods, verstandig gebruikt in de hand van het geloof, is het zwaard des Geestes, dat de ziel verdedigt en de vijand aanvalt en op de vlucht drijft. Zo heeft dit koninkrijk zijn wapenhuis.

7° Een koninkrijk heeft zijn bondgenoten, met welke het in een aanvallend en verdedigend verbond is.

Het geestelijk koninkrijk in de ziel heeft die ook. God Zelf is zijn grote en heerlijke Bondgenoot. Op dezelfde tijd, dat Hij iemands verbond met de dood en zijn verdrag met de hel vernietigt, maakt Hij met hem een eeuwig verbond, namelijk "de gewisse weldadigheden Davids": (Jer. 32:40) "En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken. dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun wel doe; en Ik zal mijn vrees in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken." Uit kracht van dit verbond is Hij verbonden "hun God te zijn eeuwiglijk en altoos, en hen te geleiden tot de dood toe"; met hen te gaan door vuur en water, hen te sterken en te helpen en te ondersteunen met de rechterhand van Zijn gerechtigheid; in elke strijd waarin zij gewikkeld zijn "aan hun rechterhand te staan, om hen te verlossen van degenen, die hun ziel veroordelen"; en in elk werk en elke plicht waartoe Hij hen roept, "in hen te werken, beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen", en dat Hij hen "nooit, nooit, nooit, zal begeven noch verlaten." Zo ziet u, waarom het werk van de genade in de ziel een koninkrijk genoemd wordt. Het is evenals een koninkrijk de woonplaats van de grote Koning; het heeft wetten

volgens welke het geregeerd wordt: het heeft een gerechtshof waar alle ongerechtigheid wordt veroordeeld; het heeft zijn schatkist, die onuitputtelijk is; het heeft zijn oorlogen, buitenlandse en binnenlandse, zijn magazijnen voor kriegsbenodigdheden, en zijn bondgenoten met wie het een verbond heeft gemaakt, namelijk, een verzoend God in Christus, Die "een verbond voor hen maakt met het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems" (Hoséa 2:17).

Ik sluit hier met de woorden van Psalm 145:10, 13: *"Al Uw werken, Heere, zullen U loven, en Uw gunstgenoten zullen U zegenen. Zij zullen de heerlijkheid Uws koninkrijks vermelden, en Uw mogendheid zullen zij uitspreken."* Om de mensenkinderen bekend te maken zijn mogendheden, en de eer van de heerlijkheid Zijns koninkrijks. Uw koninkrijk is een koninkrijk van alle eeuwen, en uw heerschappij is in alle geslachten en geslachten. Amen.